

Miercuri, 3 septembrie 2008

Raportul special al Ombudsmanului European în urma proiectului de recomandare prezentat Comisiei Europene în plângerea 3453/2005/GG

P6_TA(2008)0398

Rezoluția Parlamentului European din 3 septembrie 2008 privind raportul special al Ombudsmanului European în urma proiectului de recomandare prezentat Comisiei Europene în plângerea nr. 3453/2005/GG (2007/2264(INI))

(2009/C 295 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul special al Ombudsmanului European către Parlamentul European,
 - având în vedere articolul 195 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 211 din Tratatul CE,
 - având în vedere Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (7) al acesteia,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2002 privind relațiile cu reclamantul în legătură cu cazurile de nerespectare a dreptului comunitar (COM(2002)0141) ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 195 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru petiții și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0289/2008),
- A. întrucât articolul 195 din Tratatul CE împuternicește Ombudsmanul European să primească plângeri din partea oricărui cetățean al Uniunii cu privire la situațiile de administrare defectuoasă din cadrul activităților instituțiilor sau organismelor comunitare;
- B. întrucât plângerile transmise de cetățeni constituie o importantă sursă de informare cu privire la posibilele încălcări ale legislației comunitare;
- C. întrucât în temeiul articolului 211 din Tratatul CE, Comisia, în calitate de „gardian” al tratatelor, este responsabilă pentru garantarea punerii în aplicare a dispozițiilor tratatului și a măsurilor întreprinse de instituții în acest sens;
- D. întrucât, în conformitate cu primul paragraf al articolului 226 din Tratatul CE, în cazul în care Comisia consideră că un stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul tratatului, Comisia „emite” un aviz motivat cu privire la acest subiect, după ce a oferit statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, și, întrucât în conformitate cu alineatul (2) din articolul respectiv, în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie, aceasta „poate” sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene;
- E. întrucât Ombudsmanul a subliniat anterior, în decizia sa privind plângerea nr. 995/98/OV, că, deși Comisia se bucură de puteri discreționare cu privire la inițierea procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, acestea sunt supuse, totuși, limitelor legale „stabilite de jurisprudența Curții de Justiție care cere, de exemplu, ca autoritățile administrative să acționeze coerent și de bună credință, să evite discriminarea, să respecte principiile proporționalității, egalității și așteptărilor legitime și să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale”;

⁽¹⁾ JO L 113, 4.5.1994, p. 15.⁽²⁾ JO C 244, 10.10.2002, p. 5.

Miercuri, 3 septembrie 2008

- F. întrucât Comisia a evidențiat faptul că acest rol este esențial pentru interesele cetățenilor europeni și a recunoscut importanța statului de drept în acest context ⁽¹⁾;
- G. întrucât Comisia confirmă faptul că respectiva comunicare menționată anterior din 20 martie 2002 stabilește măsurile administrative în beneficiul reclamantului pe care Comisia se obligă să le respecte în soluționarea plângerii acestuia și evaluarea nerespectării în cauză a dreptului comunitar;
- H. întrucât Ombudsmanul consideră că neadoptarea unei poziții definitive de către Comisie cu privire la plângerea reclamantului privind nerespectarea dreptului comunitar constituie un caz de administrare defectuoasă;
- I. întrucât recomandarea Ombudsmanului adresată Comisiei este că aceasta ar trebui să soluționeze plângerea reclamantului cât mai repede și mai atent cu putință,
1. aprobă recomandarea Ombudsmanului European adresată Comisiei;
 2. evidențiază faptul că modalitatea în care Comisia soluționează plângerile transmise de cetățeni în care se susține o nerespectare a legislației comunitare de către statele membre ar trebui să fie întotdeauna în conformitate cu principiile bunei administrări;
 3. subliniază faptul că, în comunicarea acesteia din 20 martie 2002 menționată anterior Comisia și-a luat anumite angajamente în ceea ce privește soluționarea plângerilor în această materie;
 4. subliniază faptul că în comunicarea sa respectivă, Comisia a indicat, ca regulă generală, că va decide dacă va iniția procedurile privind încălcarea dreptului comunitar sau va închide dosarul în decurs de un an de la data înregistrării plângerii, precum și că va informa în scris reclamantul atunci când se depășește acest termen;
 5. acceptă faptul că în cazurile dificile și complicate, investigațiile Comisiei ar putea dura mai mult de un an; consideră, cu toate acestea, că depășirea termenului de un an se justifică doar atunci când investigațiile sunt încă în desfășurare;
 6. ia notă de faptul că, în cazul de față referitor la neaplicarea corespunzătoare de către guvernul german a Directivei privind timpul de lucru ⁽²⁾, Comisia a dorit să soluționeze plângerea în lumina propunerii acesteia de modificare a directivei și a hotărât să aștepte rezultatul discuțiilor referitoare la propunerea acesteia cu celelalte instituții comunitare;
 7. reamintește că propunerea a fost transmisă în septembrie 2004 și că nu există dovezi că de atunci Comisia a mai întreprins măsuri în vederea continuării investigației;
 8. observă că, în loc să ia o decizie din cele două posibile — fie în vederea inițierii procedurilor formale de încălcare, fie în vederea închiderii cazului — Comisia s-a abținut să întreprindă orice acțiune ulterioară cu privire la investigația acesteia;
 9. este de părere că legislația comunitară nu prevede posibilitatea ignorării legislațiilor și hotărârilor existente pe motiv că se au în vedere noi norme; indică faptul că Comisia nu a soluționat nici aspectele din plângere care nu au legătură cu modificările propuse pentru directiva aplicabilă;
 10. recunoaște faptul că Comisia are anumite puteri discreționare cu privire la gestionarea plângerilor și ale procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, în special în ceea ce privește sesizarea Curții de Justiție, dar subliniază că articolul 226 din Tratatul CE stipulează că faza precontencioasă este inițiată de Comisie dacă aceasta consideră că un stat membru nu și-a îndeplinit o obligație care îi revine în temeiul tratatului;

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2002 intitulată „O mai bună monitorizare a aplicării legislației comunitare” (COM(2002)0725).

⁽²⁾ Directiva 2003/88/CE, care a înlocuit și a abrogat Directiva 93/104/CE (JO L 299, 18.11.2003, p. 9).

Miercuri, 3 septembrie 2008

11. consideră că puterile discreționare sunt, de asemenea, supuse limitelor legale stabilite de principii generale ale dreptului administrativ, astfel cum sunt stabilite de jurisprudența Curții de Justiție, și că acestea nu ar trebui să depășească limitele indicate de Comisie însăși în comunicarea din 20 martie 2002 menționată anterior;
12. reafirmă preocuparea sa față de durata de timp nejustificată și excesiv de lungă — întinzându-se adesea pe mai mulți ani — necesară Comisiei pentru urmarea și finalizarea procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, precum și nemulțumirea față de exemplele frecvente de nerespectare de către statele membre a hotărârilor Curții de Justiție; consideră că acest lucru subminează credibilitatea formulării și aplicării coerente a legislației comunitare și servește la discreditarea obiectivelor UE;
13. evidențiază încă o dată rolul foarte important al statelor membre în punerea corectă în aplicare a legislației comunitare și subliniază faptul că aplicarea practică a acesteia este decisivă în scopul sporirii relevanței Uniunii Europene pentru cetățenii săi;
14. solicită Comisiei să prezinte o listă cu statele membre a căror legislație nu este conformă cu toate dispozițiile Directivei privind timpul de lucru și care să menționeze acțiunea pe care Comisia o întreprinde în acest sens; solicită Comisiei să ia măsuri prompte, conform prerogativelor sale, în toate cazurile și în toate statele membre în care transpunerea sau punerea în aplicare a directivei nu respectă reglementarea stabilită de legiuitor și de către Curtea de Justiție;
15. solicită Comisiei o analiză imediată a noii legi germane adoptate la 1 ianuarie 2004 și care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007, în vederea stabilirii conformității cu toate dispozițiile Directivei privind timpul de lucru și cu toate hotărârile aplicabile ale Curții de Justiție; subliniază necesitatea examinării de către Comisie a detaliilor punerii în aplicare a directivei în cauză;
16. constată că Comisia a revizuit recent orientările referitoare la procedurile privind încălcarea dreptului comunitar; înțelege din acest document că se va trimite din timp Reprezentanților Permanenți și statelor membre o listă de decizii, precum și că este posibil să fie emise comunicate de presă privind deciziile privind încălcarea dreptului comunitar, la data adoptării formale; constată, totuși, că nu prevede informarea Parlamentului sau a comisiilor responsabile ale acestuia;
17. reiterează solicitarea urgentă a Comisiei de a informa în totalitate Parlamentul, și în special Comisia pentru petiții, în legătură cu deciziile din dosarele privind încălcarea dreptului comunitar în toate etapele procedurii;
18. insistă asupra faptului că, în temeiul articolului 230 din Tratatul CE, Parlamentul are dreptul să înainteze acțiuni înaintea Curții de Justiție în aceleași condiții ca și Consiliul sau Comisia și că, în temeiul articolului 201 din tratat, Parlamentul este împuternicit să exercite control asupra activităților Comisiei;
19. invită, de asemenea, toate statele membre, în lumina celor menționate anterior, să respecte pe deplin normele de sănătate și securitate la locul de muncă, aplicând principiul potrivit căruia, în caz de incertitudine, trebuie aleasă interpretarea care favorizează sănătatea și securitatea lucrătorilor (*in dubio pro operario*);
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Ombudsmanului European.

Egalitatea între femei și bărbați — 2008

P6_TA(2008)0399

Rezoluția Parlamentului European din 3 septembrie 2008 referitoare la egalitatea între femei și bărbați — 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (2) și articolul 141 din Tratatul CE,

— având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,